Universiteit Antwerpen

This item is the archived peer-reviewed author-version of:

Overdracht versus delegatie van bevoegdheid aan het directiecomité : lost in translation?

Reference:

Houben Robby.- Overdracht versus delegatie van bevoegdheid aan het directiecomité : lost in translation?
Revue pratique des sociétés - Tijdschrift voor rechtspersoon en vennootschap - ISSN 2466-7226 - (2016), p. 636-637

uantwerpen.be

Institutional repository IRUA

Het juiste woord

Overdracht *versus* delegatie van bevoegdheid aan het directiecomité: *lost in translation*?

Robby Houben

Op grond van art. 524*bis* van het Wetboek van vennootschappen kunnen de statuten de raad van bestuur van een NV toestaan om zijn bevoegdheden over te dragen aan een directiecomité dat onder zijn toezicht staat. De overdracht mag geen betrekking hebben op de bepaling van het algemeen beleid van de vennootschap of op alle handelingen die bij wet uitdrukkelijk aan de raad van bestuur zijn voorbehouden. De overdracht kan gepaard gaan met statutaire bepalingen die de bevoegdheid van het directiecomité beperken, maar die hebben dan enkel interne werking[1].

Een vaak weerkerende vraag is of de raad van bestuur zelf nog concurrerend bevoegd blijft om de aan het directiecomité overgedragen bevoegdheden uit te oefenen[2], dan wel of het directiecomité exclusief bevoegd wordt voor die bevoegdheden[3]. Het antwoord op die vraag is niet zo duidelijk. Voor een groot stuk is die onduidelijkheid te wijten aan de ambiguïteit van de tekst van artikel 524*bis* van het Wetboek van vennootschappen, in het bijzonder wanneer men de Nederlandse en de Franse tekst vergelijkt. In de Nederlandse tekst is er sprake van *overdracht* van bevoegdheden, terwijl er in de Franse tekst melding wordt gemaakt van *délégation.*

Voorstanders van de opvatting dat de raad van bestuur concurrerend bevoegd blijft met het directiecomité voor de overgedragen bevoegdheden leiden uit het gebruik van de term *déléguer* af dat er sprake is van een gewone lastgeving, zoals in de context van het dagelijks bestuur[4]. In die optiek spreekt het voor zich dat de raad van bestuur bevoegd blijft voor de overgedragen bevoegdheden, zoals de opdrachtgever bij lastgeving dat ook blijft. Aan de Nederlandse tekst van artikel 524*bis* van het Wetboek van vennootschappen wordt in deze opvatting niet teveel belang gehecht, onder meer omdat uit de parlementaire voorbereiding niet blijkt dat de wetgever deze term bewust heeft gekozen. Deze opvatting verlaat zich er derhalve op dat het de Nederlandse tekst is die zorgt voor ambiguïteit, omdat de Nederlandse term *overdragen* een foutieve vertaling van *déléguer* in de zin van opdrachtverlening zou zijn.

Pleitbezorgers van de opvatting dat het directiecomité exclusief bevoegd is voor de overgedragen bevoegdheden zien het anders[5]. Zij wijzen er op dat de Franse term *déléguer* zowel *overdragen* kan

---

[1] Artikel 524*bis*, laatste lid Wetboek van vennootschappen; *Parl.St.* Kamer, 2000-2001, nr. 50, 1211/01, p. 35.

[2] Voorstanders van die opvatting zijn onder meer: P. ERNST en L. VAN DEN EYNDEN, "De corporate governance-wet verleent aan het directiecomité een wettelijke basis en een flexibel regime", in *Behoorlijk vennootschapsbestuur. Een analyse van de wet van 2 augustus 2002*, Antwerpen, Intersentia, 2003, 61-62; B. DELMOTTE, "Behoudt of verliest de raad van bestuur de bevoegdheden die hij heeft verleend aan het directiecomité?", *trv* 2004, 219-224; O. CAPRASSE, "Personne morale administrateur et comité de direction", *D.A.O.R.* 2002, 328-342; H. DE WULF, "De wet corporate governance en het bestuur: directiecomité en intra-groepsverrichtingen", in *Financiële regulering: op zoek naar nieuwe evenwichten*, Vol. I, Antwerpen, Intersentia, 2002, 197-258; A. FRANÇOIS, "Tweestrijd omtrent het directiecomité", in *Liber amicorum Jacques Malherbe*, Brussel, Bruylant, 2006, 433-467; S. DE GEYTER, I. DE POORTER en E. LEROUX, *Delegatie en taakverdeling in de NV*, in *Bibliotheek Handelsrecht - Reeks Vennootschaps- en Financieel Recht*, Larcier, 2016, 85-87.

[3] Pleitbezorgers van deze opvatting zijn onder meer: J. MEUNIER, "Le nouveau comité de direction des sociétés anonymes. Quelles directions choisir?", *R.P.S.* 2004, nr. 6903, 43-46; D. VAN GERVEN, "De bevoegdheden van het directiecomité in de naamloze vennootschap in de verhouding tot de raad van bestuur", *trv* 2004, 22-27; E. SIMONS en W. VAN TONGELEN, "Commentaar bij art. 524bis W.Venn.", in *Comm.Venn.*, Kluwer, 2004, 7; J.M. NELISSEN GRADE, "Het nieuwe directiecomité", in *Nieuw vennootschapsrecht 2002 Wet Corporate Governance*, Kalmthout, Biblo, 2003, 106-156.

[4] P. ERNST en L. VAN DEN EYNDEN, "De corporate governance-wet verleent aan het directiecomité een wettelijke basis en een flexibel regime", in *Behoorlijk vennootschapsbestuur. Een analyse van de wet van 2 augustus 2002*, Antwerpen, Intersentia, 2003, 61-62; ook: A. FRANÇOIS, "Tweestrijd omtrent het directiecomité", in *Liber amicorum Jacques Malherbe*, Brussel, Bruylant, 2006, 450-453 en O. CAPRASSE, "Personne morale administrateur et comité de direction", *D.A.O.R.* 2002, 340.

[5] D. VAN GERVEN, "De bevoegdheden van het directiecomité in de naamloze vennootschap in de verhouding tot de raad van bestuur", *trv* 2004, 25-26; E. SIMONS en W. VAN TONGELEN, "Commentaar bij art. 524bis W.Venn.", in *Comm.Venn.*, Kluwer, 2004, p. 7.

betekenen, als *opdracht of mandaat geven*[6]. Uit de Franse tekst van artikel 524*bis* van het Wetboek van vennootschappen kan derhalve niet veel worden afgeleid. Uit de Nederlandse tekst daarentegen blijkt wel een duidelijke stellingname, aangezien daarin gebruik wordt gemaakt van de term *overdragen*. Deze opvatting gaat er dus van uit dat de ambiguïteit vooral te wijten is aan de Franse tekst, omdat het woord *déléguer* verschillende betekenissen insluit. Dit geeft er aanleiding toe dat de draagwijdte van de nochtans duidelijke Nederlandse tekst in twijfel wordt getrokken.

Vaak wordt in deze context de brug geslagen met het woordgebruik over dagelijks bestuur in artikel 525 van het Wetboek van vennootschappen. In de Franse tekst wordt daar evenzeer gebruik gemaakt van de term *déléguer*, terwijl de Nederlandse tekst gewag maakt van het *opdragen* van bevoegdheid. Er bestaat in deze context geen enkele discussie dat de raad van bestuur concurrerend bevoegd blijft voor het dagelijks bestuur. Taalkundig pleit dit in de context van artikel 524*bis* van het Wetboek van vennootschappen in wezen voor de opvatting van de exclusieve bevoegdheid van het directiecomité. Dit is verklaarbaar als volgt. Omdat *déléguer* zowel overdracht van bevoegdheid, als lastgeving kan betekenen, kan de Nederlandse tekst richtinggevend zijn. In de context van het dagelijks bestuur is er sprake van *opdracht* en gaat het ook om lastgeving. Waarom zou het in de context van het directiecomité, waar er wordt gesproken van *overdracht*, dan ook niet gaan om een overdracht? Met andere woorden, waarom zouden de woorden, zoals ze er staan, niet hun letterlijke betekenis hebben?

Dit is uiteraard geen omvattende analyse met afweging van alle argumenten voor en tegen de opvatting van de concurrerende bevoegdheid of de opvatting van de exclusieve bevoegdheid. Het is ook geen pleidooi voor of tegen de ene of de andere opvatting in de huidige stand van het recht. Het is wel een pleidooi voor doordacht taalgebruik in (vennootschapsrechtelijke) wetgeving en in het bijzonder op het vlak van de overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst: verschillende interpretaties moeten zoveel als mogelijk worden vermeden, bij gebreke waarvan zij zich zullen manifesteren. Dat is misschien interessant voor advocaten, die dan geregeld kunnen adviseren over de materie, maar veel minder voor de bestuurders en leden van de directiecomités zelf, die met duidelijkheid gebaat zijn.

Let's not lose ourselves in translation. In de besproken context zou er daarom aan kunnen worden gedacht de Franse term *déléguer* te vervangen door een minder voor interpretatie vatbare term. Indien het werkelijk de bedoeling is van de wetgever dat de raad van bestuur naast het directiecomité bevoegd blijft voor overgedragen bevoegdheden, zou de term *déléguer* in artikel 524*bis* van het Wetboek van vennootschappen bijvoorbeeld kunnen worden vervangen door *mandater*. Ook de Nederlandse tekst van artikel 524*bis* van het Wetboek van vennootschappen zou dan aanpassing behoeven: *overdragen* zou dan moeten worden vervangen door bijvoorbeeld *opdracht geven*. Wanneer het de bedoeling is van de wetgever dat het directiecomité exclusief bevoegd wordt voor de overgedragen bevoegdheden, zou de term *déléguer* in artikel 524*bis* van het Wetboek van vennootschappen kunnen worden vervangen door bijvoorbeeld *transférer*. In beide gevallen zou in artikel 525 van het Wetboek van vennootschappen *déléguer* kunnen worden vervangen door *mandater*, om alle misverstand te vermijden.

* *

*

[6] In Larousse: "*envoyer quelqu'un au nom d'un groupe, de quelqu'un d'autre, dans un but déterminé, avec une mission définié*" en "*confiér un pouvoir à quelqu'un, le lui transmettre*". In Van Dale Frans – Nederlands: "*afvaardigen, machtigen, delegeren*" en "*overdragen*".